

A harmadik fejezet címe: *Képi információk feldolgozására, közvetítésére, tárolására szolgáló új eszközök és eljárások a tudományos tájékoztatásban.* (Egyébként itt is érvényesül az az információnyújtási többlet, amely a mű eddigi részeire volt jellemző, s ezért a fejezetcímnek valójában így kellene „kinéznie”: Az információk feldolgozására, közvetítésére, tárolására szolgáló új eszközök és eljárások a tudományos tájékoztatásban, különös tekintettel a képi információkra.) E (fejezet)címen kerülnek tárgyalásra a képi információ hordozói, a képi információ faktografikus „esetel”, a számítógépi alkalmazások (online információterjesztés; mesterséges intelligencia; optikai tárolás, illetve annak válfajai, azaz a CD-ROM, a képi

információfeldolgozás; hipertext és hipermedia), és a jövő kilátásai.

Ad notam: jövő kilátásai. A kismonográfia szerzőjétől tudom, hogy „ez annyira saját munka, hogy még a számítógépes szedést és tördelést is én csináltam”. Bizonyára ennek köszönhető, hogy bármennyire is meregettem a szemem, 3–4 apróka sajtóhibánál többet nem tudtam lapjain felfedezni. Segíts magadon, az isten is megsegít – vagyok kénytelen kisgimnazista korom *Jirka Alajos*ának latin olvasmányokat közmondással lezáró szokását átvenni ennek az ismertetésnek befejezéséeként.

Futala Tibor

A jövő információs társadalma felé

A görögországi Korfu szigetén, ez év június 24-én és 25-én az Európai Unió állam- és kormányfőinek csúcstalálkozóján megvitatták a Bangemann-jelentést az információs társadalomról. *Martin Bangemann* – az információs társadalom előkészítésével megbízott csoportból – az alábbi című jelentést terjesztette be az állam- és kormányfőknek:

Európa és a globális információs társadalom – ajánlások az Európa Tanácsnak

Az üzenet egyértelmű: az információs társadalom eljön, akár akarjuk, akár nem; ezért szabályokat kell alkotnunk, hogy az európai információs ipar sikerrel versenghessen a piacon. A javasolt stratégia lényege a piac liberalizálása a verseny számára, ami egyben az infrastruktúrák és szolgáltatások deregulációját jelenti.

A Bangemann-jelentés fő ajánlásai (röviden):

- ▶ a telekommunikációs szektor teljes liberalizálása a monopolhelyzet alól;
- ▶ az információs infrastruktúrák és szolgáltatások összekapcsolhatósága és együttműködése;
- ▶ az európai szabványosítás felülvizsgálata;
- ▶ a távközlési tarifák hozzáigazítása más fejlett régiók tarifáihoz;
- ▶ a szellemi tulajdon szabályozott védelme;
- ▶ az adatvédelem elektronikus és jogi formáinak kidolgozása;
- ▶ a piaci verseny szabályainak kidolgozása, különösen a médiatulajdon terén, a pluralizmus és a verseny védelme céljából.

A Bangemann-jelentés hangsúlyozza azt is, hogy az EU erősítse meg helyzetét a meglévő hálózatokban, és hozzon létre újakat. Elsőbbséget ad az Euro-ISDN kibővítésének, és egy új európai szélessávú hálózati infrastruktúrának. A jelentés javasolja a mobil kommunikációs tarifák csökkentését, és a műholdas kommunikáció szabályozását.

A csoport tíz olyan területet sorol fel, ahol az új információs infrastruktúrát akár azonnal is alkalmazhatják:

- ▶ távbedolgozás, távolsági munkavégzés;
- ▶ távoktatás;
- ▶ egyetemi és kutatóintézeti hálózat;
- ▶ telematikai szolgáltatások kis- és középvállalatoknak;
- ▶ közúti forgalomszervezés;
- ▶ légiforgalom-irányítás;
- ▶ egészségvédelmi információs hálózat;
- ▶ elektronikus rendszerek;
- ▶ transzeurópai nyilvános adminisztrációs hálózat;
- ▶ városi információs szupermarket.

A csoport szerint az európai információs társadalom feltételeinek megteremtése a magánszektorra és a piaci erőkre támaszkodik. A költségvetési beruházásnak is van szerepe, de nem növekvő költségintenzitással, hanem a meglévő kiadások átirányításával.

I & T Magazine, News Review, 1994. nyár, p. 1–2./

(Roboz Péter)